

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 5C/121/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615201704
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stella Al Khufash
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2015:2615201704.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou Mgr. Stellou Al Khufash v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť, so sídlom Olejkárska 1, Bratislava, IČO: 00 492 736, zastúpený advokátom JUDr. Vladimírom Kánom, so sídlom Advokátskej kancelárie ECKER - KÁN & PARTNERS, s.r.o., Námestie Martina Benku 9-C1, Bratislava, IČO: 35 886 625 proti odporcovi: C. Z., R.. XX.XX.XXXX, Š. V. I., T. N. Q. R. C. XXX, T. Č. Ú. R. C. T. V. I. O. Ú. R. C. C., Z. XX/XXX, Q. o zaplatenie 70,70 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 70,70 € do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania, a to náhradu trov právneho zastúpenia v sume 59,97 € a iné trovy konania v sume 16,50 € zaplatené za súdny poplatok právneho zástupcovi navrhovateľa JUDr. Vladimírovi Kánovi do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 5.3.2015 domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi cestovné v sume 0,70 €, úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom v sume 70,00 €, náhradu trov konania, a to náhradu trov právneho zastúpenia a iné trovy konania zaplatené za súdny poplatok za to, že odporca cestoval v dopravnom prostriedku navrhovateľa bez platného cestovného lístka.

Okresný súd Senica vydal v predmetnej veci dňa 29.4.2015 pod č.k. 5C/121/2015-14 platobný rozkaz, ktorým uložil odporcovi, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 70,70 € a náhradu trov konania, a to náhradu trov právneho zastúpenia v sume 89,96 € a iné trovy konania sume 16,50 € zaplatené za súdny poplatok právneho zástupcovi navrhovateľa JUDr. Vladimírovi Kánovi, alebo aby v tej istej lehote podal odpor s odôvodnením vo veci samej.

Odporca podal proti hore uvedenému platobnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote odpor. V odôvodnení odporu uviedol, že platobný rozkaz žiada zrušiť z toho dôvodu, že od mesiaca máj 2014 až do februára 2015 sa nenachádzal na území Slovenskej republiky, ale bol vo C., C. W., kde brigádne pracoval na stavbe, z čoho vyplýva, že dňa XX.X.XXXX nemohol byť kontrolovaný na linke MHD č. XX. Netušil, že svoje doklady nemal a boli mu vrátené poštou na adresu trvalého pobytu v novembri 2014, a keďže mu boli vrátené nenahlásil ich odcudzenie.

Súd v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 Zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) vec prejednal v neprítomnosti navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa a odporcu, ktorí nevyužili svoje právo zúčastniť sa pojednávania. Predvolanie na pojednávanie mali všetci vykázané

riadne a včas, avšak svoju neúčast' na pojednávaní žiadnym spôsobom neospravedlnili. Odporca sa v súčasnej dobe nachádza vo výkone trestu v Ú. R. C. T. V. I. O. Ú. R. C. C. Q..

Súd vykonal dokazovanie Hlásením o porušení tarifných a prepravných podmienok variabilný symbol XXXXXXXX zo dňa 11.9.2014, pokusom o zmier zo dňa 20.10.2014, písomným vyjadrením právneho zástupcu navrhovateľa k odporu odporcu zo dňa 10.12.2015 a zistil tento stav vecí:

Odporca dňa XX.X.XXXX cestoval v dopravnom prostriedku navrhovateľa bez platného cestovného lístka na linke č. XX, č. voza XXXX. Na výzvu prepravného kontrolóra sa nevedel preukázať platným cestovným lístkom. Cestovné v sume 0,70 € a úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom v sume 70,00 € odmietol zaplatiť.

Právny zástupca navrhovateľa v písomnom vyjadrení k odporu odporcu zo dňa 10.12.2015 uviedol, že tvrdenia odporcu uvedené v jeho odpore proti platobnému rozkazu považuje za bezpredmetné a účelové, v snahe vyhnúť sa uhradeniu dlžnej sumy. Odporca sa dňa XX.X.XXXX nepreukázal na výzvu revízora pri cestovaní linkou č. XX mestskej hromadnej dopravy v D. platným cestovným lístkom, v dôsledku čoho mu bola následne uložená v zmysle čl. 6 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v D. povinnosť zaplatiť dopravcovi cestovné a úhradu vo výške stonásobku základného cestovného bez príplatkov a zliav. Osobné údaje odporcu boli zistené z predloženého občianskeho preukazu, ktorým sa odporca preukázal revízorovi, a ktorý nie je k dnešnému dňu na oficiálnej stránke Ministerstva vnútra SR evidovaný ako stratený alebo odcudzený. Právny zástupca navrhovateľa poukázal na skutočnosť, že odporca v odpore neuvádza žiadne relevantné skutočnosti vzťahujúce sa na konanie vo veci samej. Navrhovateľovi neboli doručené dôkazy, ktoré by preukazovali prípadnú nedôvodnosť nároku navrhovateľa. Odporca len tvrdí určité skutočnosti, ale nijakým relevantným spôsobom ich nepreukázal. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenia odporcu sú zavádzajúce a špekulatívne, v snahe vyhnúť sa zaplateniu dlžnej sumy. Navrhovateľ eviduje voči odporcovi celkovo 3 neuhradené pohľadávky, ktoré boli postúpené do správy a vymáhania právnomu zástupcovi navrhovateľa. Je teda nepochybné, že odporca v minulosti viackrát úmyselne a vedome porušoval prepravné a tarifné podmienky navrhovateľa.

Podľa § 760 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d) Zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave v znení účinnom od 30.11.2013 do 30.6.2015, cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

Podľa § 14 ods. 2 Zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave v znení účinnom od 30.11.2013 do 30.6.2015, ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonnom zástupcovi.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave v znení účinnom od 30.11.2013 do 30.6.2015, sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov.

Súd z vykonaného dokazovania a zisteného stavu vecí vyvodil ten právny záver, že návrh navrhovateľa bol podaný dôvodne. Odporca cestoval dňa XX.X.XXXX v dopravnom prostriedku navrhovateľa bez platného cestovného lístka, bol zastihnutý prepravným kontrolórom, nesplnil si svoju povinnosť zaplatiť základné cestovné platné v tom čase v sume 0,70 € a úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom v sume 70,00 €, ktorá neprevyšuje stonásobok základného cestovného bez príplatkov. Osobné údaje odporcu zistil revízor z predloženého občianskeho preukazu, ktorým sa odporca revízorovi

preukázal. Tento občiansky preukaz odporcu nebol evidovaný ako stratený alebo odcudzený, čo tvrdil i samotný odporca vo svojom odpore proti platobnému rozkazu. Odporca tvrdil, že od mesiaca máj 2014 až do februára 2015 sa nenachádzal na území Slovenskej republiky, ale vo C., C. W. a netušil, že nemal doklady, ktoré mu boli vrátené poštou na adresu trvalého pobytu v novembri 2014, a keďže mu boli vrátené nenahlásil ich odcudzenie. Jedná sa však len o tvrdenia odporcu, ktoré vôbec žiadnym spôsobom nepreukázal, a teda neunesol dôkazné bremeno. Súd prejednávajúc vec sporovú, v ktorej bolo povinnosťou účastníkov tvrdiť určité právne skutočnosti a tieto v konaní aj preukázať, nemal žiadnym spôsobom preukázané tvrdenie odporcu, že tento dňa XX.X.XXXX necestoval linkou č. XX mestskej hromadnej dopravy v D. bez platného cestovného lístka, pretože v tom čase sa nachádzal mimo územia Slovenskej republiky, v W., ako nemal preukázanú ani skutočnosť, že odporca žalovanú sumu navrhovateľovi zaplatil, a preto súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi cestovné v sume 0,70 € a úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom v sume 70,00 €, teda celkom sumu 70,70 € do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vyššie citované ustanovenie zákona vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania. To znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Náhrada je obmedzená na náhradu všetkých trov vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Posúdenie účelnosti bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci.

V danom prípade je nepochybné, že navrhovateľ bol v konaní v celom rozsahu úspešný, lebo jeho návrhu bolo vyhovené, a preto mu vznikol nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

S poukazom na zhora uvedené ustanovenia zákona je zrejmé, že predmetné konanie sa považuje za drobný spor, nakoľko predmetom konania je zaplatenie sumy 70,70 €, teda sumy nižšej ako 1000 eur.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Vyššie citovaným ustanovením novelizáciou Občianskeho súdneho poriadku Zákonom č. 384/2008 Z.z. s účinnosťou od 15.10.2008 bola pre náhradu trov konania zakotvená výnimka citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorej hoci bol účastník v spore plne úspešný, súd mu môže náhradu trov konania nepriznať, prípadne znížiť, a to výlučne v drobných sporoch v zmysle citovaného ustanovenia § 200ea O.s.p. a za splnenia podmienky, že trovy konania sú neprimerané voči pohľadávke. Bližšie podmienky pre nepriznanie alebo zníženie náhrady trov podľa tohto ustanovenia zákon neupravuje. Posúdenie naplnenia podmienok pre aplikáciu tohto ustanovenia na rozhodnutie o trovách konania je preto výlučne na úvahe súdu.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu trov konania, a to náhradu trov právneho zastúpenia v sume 119,95 € a iné trovy konania v sume 16,50 € zaplatené za súdny poplatok z predmetu konania.

Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa jeho právny zástupca vyčíslil správne v sume 119,95 €, ktorá pozostáva z tarifnej odmeny za 4 úkony právnej služby v sume 66,40 € v zmysle § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (4 úkony á 16,60 € - 1. prevzatie zastúpenia, 2. zaslanie pokusu o zmier - výzva na zaplatenie, ďalšia porada s klientom, 3. písomné podanie na súd a 4. písomné podanie na súd - vyjadrenie k odporu), z režijného paušálu v sume 33,56 € v zmysle § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (4 úkony á 8,39 €) a z DPH 20 % podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v sume 19,99 €.

Súd rozhodol o náhrade trov konania v zmysle ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. a odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov konania, a to náhradu trov právneho zastúpenia v sume 59,97 € a iné trovy konania v sume 16,50 € zaplatené za súdny poplatok, nakoľko navrhovateľom uplatnenú náhradu trov právneho zastúpenia v sume 119,95 € znížil o 50 %, pretože

predmetná vec sa s poukazom na predmet konania a výšku uplatnenej sumy považuje za drobný spor, kde sú trovy konania neprimerané voči pohľadávke.

Cieľom súdnych konaní v drobných sporoch má byť vymożenie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a preto nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Aj z predmetu konania je zrejmé, že ide o navrhovateľa, ktorý takéto pohľadávky uplatňuje hromadne a má možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie týchto pohľadávok za takých podmienok, že navrhovateľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta stále zostanú tieto veci, vzhľadom na ich množstvo, zaujímavé. Pre porovnanie Nariadenie EP a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (tzv. drobné spory) uvažuje s nepriznaním trov konania, pokiaľ sú neprimerané voči pohľadávke vo veciach do 2000 eur, týmto ustanovením § 150 ods. 2 O.s.p. zákonodarca mienil nepriznanie neprimeraných trov voči pohľadávke len v sporoch o tie najnižšie sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou Okresného súdu Senica, Námestie oslobodenia 1, 905 30 Senica, ku Krajskému súdu v Trnave, v 2 vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).